

פצות רופא

מכירים את האנשים האלה שעושים "רושם"?
אני מתכוון לכך שיש להם אנרגיות מיוחדות, כאלו שאי אפשר
לפספס אותן...

כשהם נכנסים דרך הדלת, מבחינים בכך.
כשהם מתחילים לדבר, מבחינים בכך.
וגם כשהם עוזבים את המקום, משהו עוזב איתם...
יש להם צ'י חזק, צ'י טהור, אנרגיה קדושה.

וכך כתוב בפרשתנו: "ויצא יעקב מבאר שבע" (בראשית כח, י).
שואל רש"י - "לא היה צריך לכתוב אלא וילך יעקב חרנה, ולמה
הזכיר יציאתו?"

אלא מגיד שיציאת צדיק מן המקום עושה רושם, שבזמן שהצדיק
בעיר הוא הודה הוא זיוה הוא הדרה, יצא משם פנה הודה פנה
זיוה פנה הדרה..."

בן אכא

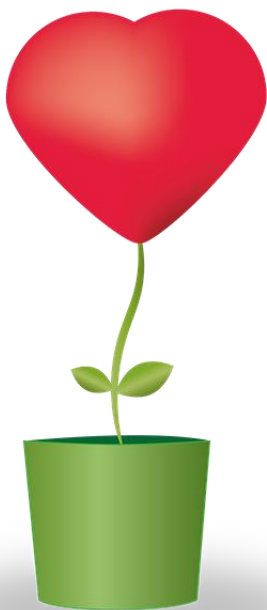
אין על הרגע הזה, שאת מבינה שיש מי שדואג לך ורוצה בטובתך (וזה לא בעלך). זה הבן הקטן שלך, שרוצה שיהיה לך טוב. זה ששואל אותך למה את עצובה? (ולא למה את שותקת...).

זה שמצייר לך בגן ציור של פרח. זה שמביא לך פרח, כשהוא חוזר מן הגן. זה שמביא לך לא סתם פרח, אלא צמח מרפא, בדיוק לבעיה שממנה את סובלת!

וכך נקרא בפרשתנו: "וילך ראובן בימי קציר חיטים..." (בראשית ל, יד)

כותב הספורנו: "כְּשֶׁרָאָה שְׂאֵמוּ מְצֻטְעֶרֶת עַל שְׁעִמְדָּה מְלֻדָּת..."

ממשיך הפסוק: "וימצא דודאים בשדה ויבא אותם אל לאה אמו..."

ממשיך הספורנו- "מִיֵּן עֵשֶׂב טוֹב הָרִיחַ וּמִכֵּיִן כְּלֵי הַזֶּרַע אֶל הַתּוֹלְדָה, כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה עַל הַשּׁוּם וְשִׁלְכָךְ הָיוּ אוֹכְלִים אוֹתוֹ בְּעֶרְבֵי שְׁבֵתוֹת. וְכֵן הָיָה מִיֵּן הַדּוֹדָאִים, אוֹ טוֹב מְמֹנּוֹ עִם הוֹסִיפָם אֶהְבֵּת הַזְּוֹג, כְּאֵמְרוּ "שֵׁם אֶתֶן אֶת דְּדֵי לָךְ. הַדּוֹדָאִים נִתְּנוּ רִיחַ", (שִׁיר הַשִּׁירִים ז). וּבָזֶה הוֹדִיעֵנוּ צְדָקַת רְאוּבֵן וְחֻכְמָתוֹ עִם הַיּוֹתוֹ אֶזְבֵּן ד' אוֹ ה' שָׁנִים לְמַרְבָּה".

להאשים מישהו אחר

איזה כיף שאפשר לתלות את הסירחון במישהו אחר?
 כלומר, לזרוק עליו את האשמה כביכול...
 כלומר, "אני בסדר. זו לא אשמתו"...

זה קורה הרבה אצל משפחות:
 כשהבן מוצלח- "זה הבן המוצלח שלי. כפרה עליו!"
 כשהוא לא- "תראה מה הבן שלך עשה. פשוט בושה!"

כן. זה דווקא טוב שיש ילדים.
 כי לפעמים, אנחנו בהחלט תולים בהם גם את סרחוננו, בעיקר,
 כשאנחנו אלה שלא כל כך מוצלחים....

וכך אנו קוראים בפרשת ויצא על דברי רחל, לאחר שנולד לה בנה
 הראשון יוסף ואמרה- "אסף א-לוהים את חרפתי" (בראשית ל, כג).
 כותב רש"י- "ומדרש אגדה: כל זמן שאין לאשה בן אין לה במי

לתלות סרחונה. משיש לה
 בן תולה בו. מי שבר כלי
 זה? בנך. מי אכל תאנים
 אלו? בנך."